

Е с е н ъ .

Хладенъ вѣтрецъ вечъ повѣва,
Капятъ, ей, листата —
Всичко взе да погрознява,
Съхнатъ и цвѣтята.

Нѣма хубавото лѣто —
Есенъта настана;
Какъ посърна, вижъ, полето,
Мраченъ е балкана!

Нѣма птички вечъ да пѣятъ
Радость въ насъ да будятъ,
Голи дървета немѣятъ,
Мъгли всичко булятъ.

Ив. Боневъ.